

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 11C/99/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2115204123
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Pribulová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2015:2115204123.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Zuzanou Pribulovou v právnej veci navrhovateľa: Consumer Finance Holding a.s., IČO: 35 923 130, Hllavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, zastúpený: Advokátska kancelária Gallo, s.r.o., IČO: 36 715 352, Komenského 4012/13, 036 01 Martin, proti odporcovi: Q. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. XXXX/X, R., t.č. bytom W. D. nad S., o zaplatenie sumy 935,41 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 648,39 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05% ročne zo sumy 648,39 eura od 15.10.2015 do zaplatenia, a to do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku sa návrh z a m i e t a .

III. Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania v sume 54,31 eura, a to do 30 dní od právoplatnosti rozsudku k rukám právneho zástupcu navrhovateľa.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom zo dňa 23.02.2015, doručeným tunajšiemu súdu dňa 02.03.2015, domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 935,41 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 935,41 eura od 08.04.2012 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania.

Navrhovateľ návrh odôvodnil tým, že odporca bol rozsudkom Okresného súdu Trnava sp.zn. 30T/31/2014 zo dňa 29.07.2014, uznaný za vinného tým, že dňa 31.10.2011 uzatvoril so spoločnosťou navrhovateľa zmluvu o pôžičke ev.č. 20135702, na základe ktorej mu navrhovateľ poskytol pôžičku na kúpu tovaru špecifikovaného v zmluve, pričom pri podpise zmluvy uviedol nepravdivý údaj o svojom zamestnaní a príjme a dohodnuté splátky nezaplatil. Za to bol odsúdený za prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona. Navrhovateľ bol s nárokom na náhradu škody odkázaný na občianskoprávne konanie. Podľa zmluvy o pôžičke mal odporca splácať pôžičku v pravidelných 10 mesačných splátkach v sume 87,17 eura, z ktorej do dňa spísania návrhu odporca neuhradil ani jednu splátku. V zmysle čl. 6 bod 6.2 podmienok k zmluve o pôžičke je uvedené, že pokiaľ nie je v zmluve stanovené inak, sú splátky splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci. Prvá splátka bola splatná v zmysle čl. 6 bod 6.4 VOP nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy. Vzhľadom k tomu, že odporca porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, navrhovateľ listom zo dňa 22.03.2012 vyzval odporcu k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorazovo. Do dňa spísania návrhu odporca dlžné splátky neuhradil. Celkový dlh odporcu ku dňu podania návrhu predstavuje sumu 935,41 eura. Zároveň si navrhovateľ uplatnil zákonné úroky z omeškania.

Odporcovi bol návrh s prílohami doručený dňa 13.10.2015, k tomuto sa nevyjadril.

Podľa § 115a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Podľa § 200ea OSP, ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1 000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle § 115a ods. 2 OSP s poukazom na § 200ea OSP, pretože sa jedná o drobný spor, pričom vykonal dokazovanie oboznámením sa s Návrhom zo dňa 23.02.2015, Zmluvou o pôžičke č. 20135702 zo dňa 31.10.2011, Podmienkami k Zmluve o pôžičke, Všeobecnými obchodnými podmienkami, Štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere (Quatro), Prehľadom splátok a úhrad č.l. 6, Predžalobnou upomienkou zo dňa 22.03.2012, fotokópiou doručky č.l. 8, Rozsudkom Okresného súdu Trnava č.k. 30T/31/2014 zo dňa 29.07.2014, ako aj ostatným obsahom spisu. Rozsudok bol verejne vyhlásený bez nariadenia pojednávania v zmysle § 156 ods. 3 OSP. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli súdu v zákonnej lehote, účastníci konania ani ich zástupcovia na verejnom vyhlásení rozsudku neboli prítomní.

Z vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav.

Navrhovateľ ako veriteľ a odporca ako dlžník uzavreli dňa 31.10.2011 Zmluvu o pôžičke č. 1104252822, na základe ktorej sa veriteľ zaviazal poskytnúť odporcovi účelovú pôžičku v sume 648,39 eura, ktorú sa odporca zaviazal splácať v 10-tich mesačných splátkach vo výške 87,17 eura s poistením. Ročná úroková sadzba bola uvedená vo výške 67,65%, RPMN bola uvedená vo výške 67,65% a priemerná hodnota RPMN vo výške 42,36%. Termín konečnej splatnosti je uvedený spôsobom 8/2012. Navrhovateľ vyzval odporcu listom zo dňa 22.03.2012 na zaplatenie nedoplatku na splátkach vo výške 462,10 eura s upozornením, že nezaplatením dlžných splátok v stanovenom termíne bude zmluva zosplatená. Odporcovi bola výzva doručená dňa 27.03.2012. Odporca, vychádzajúc z Prehľadu splátok a úhrad na č.l. 6, uhradil iba akontáciu vo výške 90,61 eura pri podpise zmluvy, z ostatných 10-tich splátok nič nezaplatil.

Z rozsudku Okresného súdu Trnava sp.zn. 30T/31/2014 zo dňa 29.07.2014 vyplýva, že odporca bol uznaný za vinného, že dňa 31.10.2011 uzatvoril so spoločnosťou navrhovateľa úverovú zmluvu č. 1104252822, pričom v zmluve uviedol nepravdivý údaj o svojom zamestnaní a príjme a dohodnuté splátky nezaplatil, za čo bol odsúdený za prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona. Navrhovateľ ako poškodený bol so svojim nárokom na náhradu škody odkázaný na občianske súdne konanie. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňom 29.07.2014.

Podľa § 135 ods. 1 OSP, súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis je v rozpore s ústavou, so zákonom alebo s medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná [§ 109 ods. 1 písm. b)]. Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihuteľný podľa osobitných predpisov, a kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti a o zápise základného imania; súd však nie je viazaný rozhodnutím v blokovanom konaní.

Podľa § 222 ods. 1 zákona č. 300/2005 Z.z. Trestný zákon (ďalej len „TZ“), kto vyláka od iného úver alebo zabezpečenie úveru tým, že ho uvedie do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru alebo na splácanie úveru, a tak mu spôsobí malú škodu, potrestá sa odňatím slobody na jeden rok až päť rokov.

Podľa § 488 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 657 OZ, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 658 ods. 1 OZ, pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 420 ods. 1 OZ, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 442 ods. 1 OZ, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Podľa § 442 ods. 3 OZ, škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „ZoSÚ“) (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. d) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 OZ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 544 ods. 1 OZ, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Podľa § 544 ods. 2 OZ, zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 40 ods. 1 OZ, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Podľa § 517 ods. 2 OZ (v znení účinnom ku dňu vzniku omeškania odporcu), ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len „nariadenie vlády č. 87/1995 Z.z.“), ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. (v znení účinnom do 31.01.2013), výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že návrh je dôvodný len z časti.

Medzi navrhovateľom ako veriteľom a odporcom ako dlžníkom bola uzavretá zmluva o pôžičke, ktorou navrhovateľ ako veriteľ poskytol odporcovi ako dlžníkovi spotrebiteľský úver. Pri uzatváraní zmluvy odporca uviedol nepravdivý údaj o svojom zamestnaní a príjme a dohodnuté splátky nezaplatil, za čo bol odsúdený za prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona a navrhovateľ bol odkázaný so svojim nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Podľa § 442 ods. 1 OZ sa uhrádza skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk). Škodou sa rozumie ujma v majetkovej sfére poškodeného, ktorá je objektívne vyjadriteľná peniazmi, a je teda napravitelná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí, ak nedochádza k naturálnej reštitúcii. Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetku poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predchádzajúceho stavu. To, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk), je ujmom spočívajúcou v tom, že u poškodeného nedôjde v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, aj keď sa to dalo očakávať s ohľadom na pravidelný beh vecí.

Navrhovateľ sa návrhom v spojení s podaním zo dňa 31.03.2015 domáha voči odporcovi náhrady škody spôsobenej trestným činom, keď vyššie citovaným rozsudkom bol ako poškodený so svojim nárokom na náhradu škody odkázaný na občianske súdne konanie.

Z vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že boli splnené zákonné predpoklady zodpovednosti za škodu, ktorými sú: 1. existencia protiprávneho úkonu, 2. vznik škody ako majetkovej ujmy, 3. existencia príčinnej súvislosti medzi protiprávnym úkonom škodcu a vzniknutou škodou, 4. zavinenie toho, kto škodu svojim protiprávnym úkonom spôsobil. Porušenie právnej povinnosti (existencia protiprávneho úkonu) spočíva v existencii takého úkonu, ktorý je v rozpore s objektívnym právom. U odporcu je porušením právnej povinnosti konanie, ktorým vylákal od iného úver tým, že ho uviedol do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru, a tak mu spôsobil malú škodu. Skutočná škoda navrhovateľovi vznikla tým, že odporcovi poskytol finančné plnenie zo zmluvy v sume 648,39 eura. Medzi protiprávnym úkonom škodcu a vzniknutou škodou je príčinná súvislosť, pretože odporcovi bolo poskytnuté finančné plnenie zo strany navrhovateľa v dôsledku podvodného konania odporcu. Zavinenie bolo preukázané odporcovi už v trestnom konaní, a síce v podobe úmyslu.

Z uvedeného dospel súd k záveru, že z dôvodu naplnenia predpokladov zodpovednosti za škodu má navrhovateľ voči odporcovi právo na náhradu skutočnej škody v sume 648,39 eur, ktorá suma predstavuje výšku poskytnutej pôžičky (kúpna cena tovaru 739,00 eur mínus akontácia 90,61 eura), a preto odporcu vo výroku I. zaviazal na zaplatenie sumy 648,39 eura.

Vo zvyšku istiny súd návrh vo výroku I. zamietol, nakoľko ho v tejto časti považoval za nedôvodný.

Navrhovateľ v prvom rade ani nešpecifikoval, čo je okrem nevrátenej istiny pôžičky zahrnuté v sume 935,41 eura a ani neuviedol, z akého dôvodu si túto časť istiny voči odporcovi uplatňuje. Súdu je však z úradnej činnosti zrejmé, že zvyšná časť istiny predstavuje jednak úrok z pôžičky, ktorý by bolo možné považovať za ušlý zmluvný úrok, a ďalej sú v istine zahrnuté zmluvné pokuty. K ušlému úroku však súd poukazuje na to, že je ujmom spočívajúcou v tom, že u poškodeného nedôjde v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, aj keď sa to dalo očakávať s ohľadom na pravidelný beh vecí. Súd má za to, že i keby bola zmluva o pôžičke platnou zmluvou a nebola by uzavretá v rozpore so zákonom, nemal by navrhovateľ nárok na zmluvný úrok, a tento by mu nebol priznaný ani rozhodnutím súdu, a to z nasledovných dôvodov.

Právny vzťah založený predmetnou úverovou zmluvou je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou a je nevyhnutné posudzovať ho nielen podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka (§ 497 a nasl.), ale aj právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 a nasl. OZ a zákona č. 129/2010 Z.z.), keďže navrhovateľ pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere vystupoval ako veriteľ s poukazom na predmet podnikania a odporca vystupoval ako spotrebiteľ, pretože mu bol poskytnutý úver za iným účelom ako za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania (§ 2 písm. a) a b) zák.č. 129/2010 Z.z.). V zmysle zásady *lex specialis derogat legi generali* má potom špeciálna právna úprava, ktorou je zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ako i ustanovenie § 52 a nasl. OZ, prednosť pred všeobecnou právnou úpravou, ktorou je Obchodný zákonník, a je preto nevyhnutné predmetný právny vzťah medzi účastníkmi posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch.

Navrhovateľ a odporca uzavreli zmluvu o pôžičke, ktorá má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 2 písm. d) ZoSÚ, na základe uzatvorenej úverovej zmluvy navrhovateľ poskytol odporcovi spotrebiteľský úver vo výške 648,39 eura a odporca sa zaviazal vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Nakoľko zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 a § 2 písm. d) ZoSÚ, musí obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre takéto zmluvy podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ. Prístupujúc ku skúmaniu jednotlivých obsahových náležitostí zmluvy, súd zistil, že zmluva neobsahuje v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. f) ZSÚ, a síce termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Lehota splatnosti je určená iba určením mesiaca a roku, čo nemožno považovať za súladné s vyššie citovaným ustanovením. Zmyslom § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ je, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný o tom, ako dlho je povinný plniť si svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Uvedené ustanovenie preto vyžaduje presnú dátumovú špecifikáciu konečnej splatnosti úveru, pričom k uvedenému záveru možno dôjsť aj gramatickým výkladom dotknutého ustanovenia, ktoré rozlišuje pojem „doba trvania zmluvy“ a pojem „termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“. Rovnako chýba v zmluve aj obsahová náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ, a síce výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve sa uvádza len výška splátky 87,17 eura s poistením bez bližšej špecifikácie, t.j. nie je splnená požiadavka, aby zmluva obsahovala výšku splátky istiny, výšku splátky úrokov a výšku splátky iných poplatkov. Zákonom stanovené členenie a uvedenie jednotlivých čiastok úveru predstavuje prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke, a aby zároveň nebolo možné, aby si veriteľ voči dlžníkovi uplatňoval aj nároky, na ktoré nemá právo. Rovnako v zmluve chýba náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ, a síce údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, keď tento údaj nie je uvedený zrozumiteľne, pretože nie je zrejmé, ktorý z viacerých uvádzaných údajov tomuto zodpovedá, a preto nie je možné považovať údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, za v zmluve uvedený.

Vo vyššie uvedenom prípade sa spotrebiteľský úver poskytnutý navrhovateľom odporcovi považuje v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ za bezúročný a bez poplatkov. Z uvedeného vyplýva, že navrhovateľ by i v prípade, že by sa odporca pri uzatváraní zmluvy nedopustil úverového podvodu, nemal nárok na zaplatenie úroku z pôžičky, poplatkov za poistenie, ani žiadnych iných poplatkov, ale len na vrátenie poskytnutej sumy pôžičky po odrátaní plnenia zo strany odporcu. Keďže odporca z poskytnutej pôžičky vo výške 648,39 eura nič nezaplatil, súd by mu uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi len sumu pôžičky vo výške 648,39 eura.

Pokiaľ ide o zmluvnú pokutu zahrnutú v istine, ktorá vypláva Prehľadu splátok a úhrad na č.l. 6, a to vo výške 121,31 eura, k tejto súdu uvádza, že požiadavka na jej zaplatenie nie je dôvodná,

pretože nakoľko je pre rozpor so zákonom neplatná celá zmluva o pôžičke, je neplatné aj dojednanie o zmluvnej pokute. Okrem toho, zmluvná pokuta nebola ani individuálne dojednaná, dojednanie zmluvnej pokuty je obsiahnuté iba v zmluvných podmienkach napísaných veľmi malým a hustým, a tým aj ťažko čitateľným písmom, toto dojednanie sa nachádza až ku koncu zmluvných podmienok, pričom nie je žiadnym spôsobom zvýraznené a zaniká v rámci iných ustanovení. Zmluvné podmienky pritom odporca ani nepodpísal, tieto sa mali stať neoddeliteľnou súčasťou zmluvy na základe netransparentnej inkorporačnej doložky uvedenej v dolnej tretine zmluvy o pôžičke písanej miniatúrnym písmom. Dojednanie o zmluvnej pokute nebolo súčasťou listiny, na ktorej spotrebiteľ pripája svoj podpis, a preto dojednanie o zmluvnej pokute obsiahnuté v zmluvných podmienkach súd nemôže považovať za platné písomné dojednanie zmluvnej pokuty ako to vyžaduje § 544 ods. 2 OZ. Súd zároveň poukazuje na nález Ústavného súdu ČR sp.zn. I.ÚS 3512/2011 zo dňa 11.11.2013, v zmysle ktorého „v rámci spotrebiteľských zmlúv dojednanie zakladajúce právo na zmluvnú pokutu, rovnako ako aj rozhodcovská doložka, zásadne nemôžu byť súčasťou tzv. všeobecných obchodných podmienok, ale len súčasťou samotnej spotrebiteľskej zmluvy, teda listiny, na ktorej spotrebiteľ pripája svoj podpis.“ V uvedenom prípade teda nebol splnený zákonný predpoklad dojednania zmluvnej pokuty v písomnej forme, nespĺnenie ktorej má za následok absolútnu neplatnosť dojednania zmluvnej pokuty v zmysle § 40 ods. 1 OZ. Zároveň je neplatná celá zmluva vrátane všetkých dojednaní. Súd preto návrh v časti uplatňovanej zmluvnej pokuty zamietol.

Pokiaľ ide o úrok z omeškania, tento súd navrhovateľovi priznal od času, kedy sa odporca dostal do omeškania. Keďže v Občianskom zákonníku pri náhrade škody nie je ustanovený čas plnenia, treba podľa § 563 OZ vychádzať z toho, že dlžník je povinný zaplatiť náhradu škody prvý deň po tom, čo ho veriteľ požiadal o splnenie. Súd pritom poukazuje na judikát R 19/1972, podľa ktorého „úroky z omeškania možno žalobcovi priznať iba od toho času, keď sa dlžník dostal do omeškania. Keďže v Občianskom zákonníku pri nároku na náhradu škody nie je ustanovený čas splnenia, podľa ustanovenia § 78 (pozn. teraz § 563) treba vychádzať z toho, že škodca je povinný nahradiť škodu prvý deň po tom, čo ho veriteľ požiadal o splnenie. Ak nedošlo požiadanie dlžníkovi už skôr, treba za kvalifikované požiadanie považovať žalobu; dňom zročnosti pohľadávky uplatnenej v žalobe však nebude deň nasledujúci po podaní žaloby na súde, ale deň po doručení tejto žaloby žalovanému.“

Navrhovateľ nepreukázal, že by odporcu pred podaním návrhu vyzval na plnenie z titulu náhrady škody, keď síce odporca prevzal dňa 27.03.2012 predžalobnú upomienku, avšak v nej ho navrhovateľ na náhradu škody 648,39 eura nevyzýval, ale vyzýval ho na plnenie zo zmluvy vo výške 462,01 eura. V prejednávanej veci bol odporca preukázateľne vyzvaný na plnenie z titulu náhrady škody a v správnej výške až dňa 13.10.2015, kedy mu bol prostredníctvom súdu doručený návrh s prílohami. Z uvedeného s poukazom na § 563 OZ vyplýva, že odporca bol povinný plniť dňa 14.10.2015, a teda do omeškania sa odporca dostal dňa 15.10.2015, od ktorého dňa súd navrhovateľovi priznal úrok z omeškania a vo zvyšku návrh vo výroku II. zamietol. Vychádzajúc z uvedeného a s poukazom na prechodné ustanovenie § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. má navrhovateľ nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške o 8 percentuálnych bodov viac ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, teda odo dňa 15.10.2015. Keďže súd dospel k záveru, že opodstatnená je požiadavka navrhovateľa len na zaplatenie sumy 648,39 eura, bolo možné priznať navrhovateľovi nárok na zaplatenie zákonného úroku z omeškania len z tejto sumy. Odporca sa dostal do omeškania dňa 15.10.2015, keď výška základnej úrokovej sadzby k uvedenému dňu bola 0,05 %. Navrhovateľ tak má popri dlžnej istine aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 8,05% (8 + 0,05 %) ročne zo sumy 648,39 eura od 15.10.2015 do zaplatenia.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov tak súd považoval návrh navrhovateľa za odôvodnený len v časti o zaplatenie sumy 648,39 eura s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 648,39 eura od 15.10.2015 do zaplatenia, preto mu vo výroku I. vyhovel, a vo zvyšku návrh ako nedôvodný vo výroku II. zamietol.

Podľa § 160 ods. 1 veta prvá OSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu.

Vzhľadom k výške plnenia, na ktoré súd odporcu zaviazal, určil súd odporcovi na plnenie primeranú dlhšiu lehotu 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

Podľa § 142 ods. 2 OSP, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa § 151 ods. 1 OSP, o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 2 OSP v spojení s 151 ods. 1 OSP, keď navrhovateľovi bola zo sumy 935,41 eura s príslušenstvom priznaná suma 648,39 eura s príslušenstvom, z čoho vyplýva hrubý úspech navrhovateľa 69% a hrubý úspech odporcu 31%, a teda konečný čistý úspech navrhovateľa je 38% (69 - 31), čo v konečnom dôsledku znamená právo navrhovateľa na náhradu účelne vynaložených trov celého konania práve takýmto percentom. Pri plnom úspechu navrhovateľa by mu prináležalo právo na zaplatenie náhrady trov právneho zastúpenia v sume 142,92 eura, keď trovy právneho zastúpenia predstavujú odmenu za 2 úkony právnej služby á 51,45 eura (prevzatie a príprava zastúpenia dňa 02.01.2013, písomné podanie na súd - návrh zo dňa 23.02.2015) podľa § 10 ods. 1 vyhl.č. 655/2004 Z.z., 1x režijný paušál á 7,81 eura a 1x režijný paušál á 8,39 eura podľa § 16 ods. 3 vyhl.č. 655/2004 Z.z. + 20% DPH (právny zástupca navrhovateľa preukázal, že je platiteľom DPH). Vzhľadom na čiastočný úspech navrhovateľa v rozsahu 38 % priznal súd navrhovateľovi vo výroku III. právo na náhradu trov právneho zastúpenia v sume 54,31 eura (38 % zo sumy 142,92 eura), ktorú prisúdenú náhradu trov konania je odporca povinný podľa § 149 ods. 1 OSP zaplatiť k rukám právneho zástupcu navrhovateľa v primeranej dlhšej lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Trnave.

Odvolanie musí obsahovať nasledovné náležitosti :

Z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis. Ďalej musí byť v odvolaní uvedené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.), ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.